

26 maart '20

Beste Lucas,

Beste Lucas,

Het synchroon schrijven het synchroon schrijven
met links en rechts met links en rechts
vergt nog wat oefening! vergt nog wat oefening!

Op een of andere manier is het kijken naar synchrone bewegingen als een streling voor de ogen. Misschien is het de orde, de visuele simpelheid dat ~~we~~ zo beredigend is. Een zwerm vogels in de wind, een school vissen... Ik zou een stukje tekst uit ~~een~~ van m'n voorstellingen (Nausica, over de zee) willen 'voorlezen'; het beschrijft het gedrag van een haringsschool: "Herring schools have been witnessed up to 40 km long and 5 km wide. They are without equal in being the world's greatest performers of simultaneous choreography, superior even to the Chinese. Their streamlined bodies are marvellously designed for quick movement. Sociologists have noted some remarkable behavioural patterns. Within the safe conditions of the school any social differences between individual herrings are ignored. Each fish is of the same shape & size and they have - without exception! - equal rights and duties. In a cluster the otherwise anxious herring lead a calm and carefree life. They protect each other from evil and immoral deeds. Together they act as a giant monster. When confronted with an enemy a very short moment of consensus-decisionmaking takes place before the school knows in which direction to swim, to evade the danger."

Hoe meer een groep ^{van individuen} zich synchroon of collectief gaat gedragen, hoe meer het één lichaam, één 'monster' wordt. Dat kan nogal bedreigend overkomen, zoals het purilisme naar Renée naar verwijst of militaristisch ("de wijsheid van de jongensclub", hoe goed verwoord van Huijzinga!) - maar kan ook, zoals Celine zei, mooi zijn indien het ~~we~~ over een 'zachte' synchroniciteit gaat.

Ik moet hierbij denken aan mensen die in groep Tai Chi of Qi Gong doen: het zijn weliswaar bewegingen uit een gevechtsport, maar dan heel traag uitgevoerd. En (het is niet de bedoeling om te stereotypiseren) ik moet ook denken aan de openingsceremonie van de Olympische spelen in Peking in 2008. Een heel indrukwekkende show waar ze met duizenden derzelfde bewegingen introorden. Het moest natuurlijk de grootte van China benadrukken en het was zeker een hel om die show in te oefenen, maar toch. En nu we toch bij stadia en sport zijn - je ziet dat je in een voetbal-familie bent geboren. Denk je er soms aan die twee te combineren? Een soort voetbaldans waarin de spelers synchroon bewegend proberen te winnen (of net niet?)?

(synchroon zwemmen is trouwens ook heel mooi om te zien!)

Wat betreft onze individualistische maatschappij denk ik dat ~~we~~ onze gebruiken meer en meer eenzelfde patroon gaan volgen. Door ^{massamedia / massaconsumptie} gaan we steeds ~~maar~~ ons leven volgens een gestandardiseerde mal gaan inrichten - maar dan toch ieder voor zich in z'n eigen bubbeltje.

Het is moeilijk zich in te beelden hoe het moet zijn om in een niet-individualistische samenleving te leven, waar het belang van het collectief voorop staat. Ik zag deze week een documentaire op Canvas over hoe het ging toen bepaalde Oost-Europese landen tot de EU toetreden. De mensen wisten niet wat ze met die plots 'vrijheid' moesten. Volgens relen was het leven veel gemakkelijker in de tijd van het communisme, waarin ze zich duidelijk deel van het geheel voelden, ondanks minder vrijheid.

Een mooi voorbeeld ^{van} waar synchronisiteit en individualiteit uit de danswereld vind ik 'Fas' van Anne Theresa De Keersmaeker. Je kent het ongetwijfeld. Wat ik zo interessant vind is hoe ze een synchroone dans uitvoeren, maar af en toe ~~to~~ elk afzonderlijk uit dat strakke ritme gaan, om uiteindelijk weer samen te vallen met de andere. Dat is misschien ongeveer ~~wat~~ wat Hannah Arendt bedoelt (het citaat uit Renée's brief): Zolang je ook nog je eigen individualiteit kan uitdrukken is er geen gevaar dat het collectief verandert in een gevarende massa.

Over de massa schrijft trouwens ook Elias Canetti in Massa & Macht. Hij onderscheidt 4 kenmerken van de massa: 1: een massa wil steeds groeien. 2: Binnen de massa heerst gelijkheid. 3: de massa houdt van dichtheid. 4: De massa heeft een richting nodig.

De massa is nodig om religieuze, sociale of politieke macht te kunnen uitoefenen.

Ten slotte nog een paar links naar youtube:

www.youtube.com/watch?v=a54gM6RR-Y8 (heel mooie, geflipped russische dans)

-" -" -" /watch?v=ysvQ5MaUbd8 (synchrone zwemshows uit de jaren '30, Busby Berkeley)

-" -" -" /watch?v=vCu8qj31UJK (boxscène uit City Lights van Charlie Chaplin. Misschien niet zo aan het thema gelinkt, maar er zitten wat synchrone passages in en ik vind dit echt zo grappig!)

Hopelijk ben je er iets mee!

Lieve groeten,

Dona Dona